

Do polí, kde se zem dotýká s nebem
krajinou zošitou šípkovým stehem
kde vietor líha si v obilí
posielam pieseň, tebe môj milý
že som, jako tazem vedľa neba
navždy s tebou, aj keď bez teba

Ak je nám súdené, nech nás rozdelí
tak jako voda riek zem na dva brehy
pravdu vie len Boh a my dvaja
to, čo nás delí, to nás spája
pravdu vie len Boh a my dvaja
to, čo nás delí, to nás spája

Keď sa ukladá k dunajským brehom
spievam ti, milý môj, labutím spevom
v šepote topoľov, v šumení líp
nesie sa hlas môj: Len raz ešte príd
len kým mi dážd' slzu neumyje
poviem ti, jako tu smutno mi je.

Ak je nám súdené, nech nás rozdelí
tak jako voda riek zem na dva brehy
pravdu vie len Boh a my dvaja
to, čo nás delí, to nás spája
pravdu vie len Boh a my dvaja
to, čo nás delí, to nás spája